

מ"ת 42968/04/16 - באסם זאהדה נגד מדינת ישראל

בתי המשפט

מ"ת 42968-04-16

בבית המשפט המחוזי

בירושלים

תאריך: כ"א אייר תשע"ז, 17 מאי 2017

בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

המבקש/הנאשם 1

באסם זאהדה
ע"י ב"כ עו"ד דוד הלוי

נגד

המשיבה/המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד כריסטיאן דיק

החלטה

1. כללי

החלטה בבקשות לעיון חוזר שהדיון בהן אוחד, ואשר הוגשו על ידי המבקש במגמה לביטול האיזוק האלקטרוני בו מצוי המבקש, ולצידן בקשות, בשים לב לחודש הרמדאן הממשמש ובא, להקלות נוספות שנועדו לאשר את השתתפותו בתפילות ובשמחת החג. אשר למעצר הבית - הגם שהודגש בבקשה הפיקוח האלקטרוני המעיק על הנאשם, ברי שמשמעות הסרתו היא ביטול כללי של מעצר הבית בו שוהה הנאשם.

ברקע לבקשה זו, החלטתו הבסיסית של בית משפט זה מיום 6.6.16 שדנה בהרחבה בעניינם של שבעה הנאשמים בהליך זה, והחלטות משלימות, לרבות בעקבות ערר לבית המשפט העליון. במוקד ההליך - פרשה העוסקת בהברחה לישראל של בשר מהרשות הפלסטינית בהיקפים נרחבים, ובמקבץ עבירות נלוות חמורות במישור הכלכלי, בכללן, על החוק לאיסור הלבנת הון ועבירות מס. לא נמצא טעם להביא את כל האמור בהחלטה זו, ואסתפק בכך שאציין, שעל פי הראיות לכאורה שהובאו בפני בית המשפט, המבקש דן היה 'אבן הראשה' למיזם העברייני שהתנהל משך תקופה ממושכת, והכל כמפורט באותה החלטה.

2. הבקשה לביטול מעצר הבית בפיקוח האלקטרוני

א. קודם שאגש לבקשה לגופה מצאתי לנכון להעיר ביחס לאמור בסעיף 12 לבקשה, בה הונח הבסיס לטענה אותה פירט ב"כ המבקש אף בפתיח לדבריו בבית המשפט, ולפיה נתון מרשו בתקופה שהיא מצטברת מבחינה משפטית לכמעט 17 חודשים באיזוק אלקטרוני. על הפרק כתב אישום שהוגש לפני כ-13 חודשים, והגם שמבין אני כיצד עשה הסנגור הנכבד את החשבון, דומני שיתכן וניתן היה לוותר על הצגת הדברים בדרך זו. בחלוף כ-3.5 חודשי מעצר שוחרר המבקש למעצר בית בפיקוח אלקטרוני, וגם הוא אינו מוחלט בשים לב לאפשרות לצאת לתפילה שבועית במסגד. בקשות לא מעטות מאושרות כמעט כדבר שגרה משך כל התקופה ליציאות בנימוקים כאלה ואחרים. הצגת תמונת המצב סביב נתון שבמרכזו הצהרה בדבר 17 חודשים, כשברקע כתב אישום שהוגש באפריל 2016, ייתכן כאמור, שנכון היה לוותר עליה.

ומכאן, לגופה של בקשה.

ב. במוקד טיעוני המבקש, אותם פירט בא כוחו, תקופת המעצר ותקופת מעצר הבית בפיקוח אלקטרוני עד עתה, לצד העובדה, שרחוק, עדיין, ההליך מסיומו, ועלולה, תקופת מעצר הבית להתמשך. עוד צוינה העובדה, שעליה אין חולקין, שלא נרשמו לחובת המבקש הפרות כלשהן של תנאי השחרור. גם העובדה שאין לחובתו עבר פלילי קודם נזכרה.

ג. בית המשפט נתן את דעתו לטענות שפורטו, ונמצא לדחותן. כאמור בהחלטה מיום 6.6.16, על הפרק בעל דין עיקרי, ראש וראשון, למיזם עברייני נרחב שהוביל להברחה לתחומי ישראל של כמות רבה של בשר שלא כחוק, ואף הרווחים הכלכליים שנבעו מכך זרמו, קודם כל, לכיסיו, ומדובר במיליוני שקלים אם לא הרבה מעבר לכך. וכשעל הפרק עבירות שחומרתן כאמור, לא כלאחר יד ניתן לבטל את תנאי השחרור. אף לא את מרביתם.

ד. עצם ההחלטה לשחררו של המבקש למעצר בית, מקורה בבית המשפט העליון, בערר על החלטת הח"מ [בש"פ 6071/16 מיום 26.9.2016]. מתוך החלטה זו מצאתי לציין מספר

קביעות שהן רלוונטיות גם לעניינה של בקשה זו. התמשכות ההליך נלקחה כבר בחשבון והיותה שיקול לשחרור המבקש למעצר בית - ראה במפורש בסעיף 19 להחלטה. ואם לא די בכך, סעיף 20 להחלטה נותן ביטוי לכך, שעם התקדמות המשפט ובהינתן שיופג החשש משיבוש הליכים, תינתן הדעת להמשך הצורך בתנאי הנוגע לאיסור יצירת הקשר עם שאר המעורבים (עיין שם). ודוק: התקדמות ההליך, נפסק, עשויה להוות בסיס להקלה, מבחינה זו שיתאפשר ביטול התנאי הנוגע לאיסור יצירת קשר למעורבים. אך מכלל הן אף נשמע הלאו: אין כל ביטוי בהחלטת בית המשפט העליון לכך שהתמשכות ההליך תאפשר את ביטול מעצר הבית. ואף אין בכך תימה, באשר, אושר מעצר הבית במידה רבה עקב החשש להתמשכות ההליך. ובנוסף, נמצא להביא את האמור גם בסעיף 18 להחלטה, ואסתפק בדברי כבוד השופט מלצר ובלשונו:

"אף שירות המבחן העריך כי העורר: 'פיתח וגיבש דפוסי חשיבה והתנהגות מניפולטיביים ועוברי חוק', וכי להערכתו מצידו של העורר: 'קיים סיכון בינוני-גבוה לשיבוש הליכי המשפט ולשימוש בדפוסים מניפולטיביים' (ראו: עמ' 2 לתסקיר מתאריך 30.06.2016; ההדגשה שלי - ח"מ"; ההדגשה אליה מתייחס כב' השופט מלצר בהחלטתו הינה להערכת שירות המבחן שהסיכון הנשקף מהנאשם הוא בינוני-גבוה.

ה. על פני הדברים מעצר הבית בו מצוי המבקש עתה, משקף נקודת איזון שנועדה לטווח הרחוק, והמתבססת על ההנחה שההליך ימשך פרק זמן משמעותי. אין הדעת נותנת שבטיעון המתייחס להתמשכות ההליך, ייעשה שימוש חוזר פעם אחר פעם: בתחילה כשיקול לשחרור למעצר בית, ובחלוף זמן, גם לביטול מעצר הבית. בשים לב לכל האמור לעיל, אין כל בסיס לביטול מעצר הבית והפיקוח האלקטרוני. דין הבקשה במישור זה, אפוא, לדחייה, ועל יסוד האמור, אף לא מצאתי טעם להזמנת תסקיר לצורך בקשה, שלא ניתן לאשרה בכל מקרה.

3. הבקשה לצאת לתפילות בחגים, ובקשות נלוות

א. כפתיח להמשך אציין, שללא קשר לחג, כבר ממועד הסמוך לשחרור המבקש למעצר בית, גילה בית המשפט את מירב הרגישות וניתנה האפשרות לצאת בימי שישי לתפילה במסגד סמוך.

ב. אף פסיקת בית המשפט המכירה ביציאה לתפילות כשיקול להקלה בתנאים, נגד עיני בית המשפט [השוו בש"פ 10697/05 **עבדל אזברגה נ' מדינת ישראל** (6.12.2005) ומ"ת 57211-02-16 **מדינת ישראל נ' פלונית** (23.6.2015)].

ג. עם זאת, נדרשת מידתיות, ובמקביל נגד עיני גם פסיקה עקבית של בית המשפט העליון לפיה 'חלונות' נרחבים אינם מתיישבים, תפיסתית, עם מוסד הפיקוח האלקטרוני.

ד. נוכח זאת, נכון אני לאשר הרחבת 'חלונות' לתקופת הרמדאן ועיד אל פיטר, אך במידתיות, ומשמעותית פחות, מכפי שנתבקש.

ה. ובהמשך לאמור, בנוסף על ההיתר ליציאה למסגד בימי שישי (בחלקית תתהווה חפיפה בין תפילות החג לבין תפילת יום שישי הנ"ל), אתיר כדלקמן, לחודש שתחילתו ביום 26.5.17, ועד תום עיד אל פיטר:

1. בימי שישי משעה 12:30 עד השעה 15:30.

2. בשאר הימים משעה 04:00 עד השעה 06:00 (בשעות הבוקר), ומשעה 21:30 עד השעה 23:30.

ו. כל זאת, רק למסגד המאושר ורק בליווי ערב.

ז. באופן קיצוני ולפנים משורת הדין, בעיד אל פיטר, מבין שלושת הימים שנתבקשו, אתיר יום אחד מלא, משעה 09:00 עד השעה 19:00, ואולם, זאת, רק על בסיס בקשה משלימה שתפרט באיזה יום בחר המבקש, והיכן בדיוק בדעתו לשהות במחיצת משפחתו באותו יום. ככל שאזהה קשיים בבקשה המשלימה שתוגש, אף ייתכן שלא אאשרה.

ח. ניתנת האפשרות בליווי ערב לצאת להסדרת תעודת הזהות, שכל הנראה אבדה למבקש, ביום 21.5.17 משעה 08:00 עד השעה 13:00.

ניתנה היום, כ"א אייר תשע"ז, 17 מאי 2017, בהעדר הצדדים.